

15 Οκτωβρίου 2020

Ένα γράμμα από το μέτωπο!

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Μήνυμα ημέρας

Παρακάτω αντιγράφουμε από το πρωτότυπο ένα γράμμα που στάλθηκε απο το μέτωπο εκείνες τις ημέρες του πολέμου.

Χιλιάδες γράμματα στέλνονταν.

Κάποια έφταναν στον προορισμό τους και ο συντάκτης τους δεν υπήρχε πιά στην ζωή.

☆"Ελένη μου, πόσο θα 'θελα να δω το πρόσωπό σου!

Δώσε τα φιλιά μου σ' όλους.

Στον πατέρα μου πές του, ότι βαστάμε.

Δεν υπάρχει δειλός ανάμεσά μας.

Την μάνα μου φίλα την διπλά.

Υπάρχει φόβος.

Κάνουμε το Σταυρό μας και πλέον σαν λιοντάρια φαντάζουμε όλοι καθώς ορμάμε στον εχθρό.

Κρύο και σφαίρες, έτσι περνάνε οι ημέρες και οι νύχτες μας.

Η οσμή του θανάτου μας γυροφέρνει, μα 'μεις τραγούδια λέμε για τις αγάπες μας, για την Ελλάδα μας.

Είναι και ένας παπάς μαζί μας.

Έβγαλε το ράσο και φόρεσε το χακί.

Μας εξομολόγησε.

Μας κοινώνησε.

Σα να φάγαμε και ήπιαμε θάρρος, ελπίδα και ειρήνη.

Να προσεύχεστε για όλους μας.

Εδώ στα βουνά, η μόνη παρηγοριά μας, είναι ο ουρανός.

Η μόνη μας μάνα εδώ είναι η Παναγιά.

Ποιος θα τ' έλεγε ότι εγώ θα έγραφα γράμμα πολέμου.

Σ αγαπώ, το ξέρεις και εγώ ξέρω ότι μ' αγαπάς.

Ο Θεός είναι μαζί μας.

Ο Θεός να είναι μαζί σου."